

- Накрая, жалбоподателят отбелязва, че незаконосъобразното включване на жалбоподателя от страна на Комисията в член 1, параграфи 1—4 необратимо осуетява опита ѝ да установи, че той е участвал в твърдяното единно продължено нарушение.
2. С второто основание се твърди, че с приемането на второто решение срещу жалбоподателя, което му вменява нови нарушения, Комисията нарушава член 25 от Регламент № 1/2003, както и принципите на правна сигурност, справедливост и добро правораздаване.
3. С третото основание се твърди, че Комисията не успява да докаже в съответствие с изискванията, че жалбоподателят носи отговорност за участието си в твърдяното единно продължено нарушение.
- Според жалбоподателя Комисията не разглежда случая му конкретно и по отношение на него не установява индивидуалните елементи на единното продължено нарушение.
- В допълнение жалбоподателят сочи, че Комисията не доказва наличието на цялостен план, преследващ обща цел.
- Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията не доказва, че той е участвал или че е имал изискваното намерение да участва в единното продължено нарушение.
- Накрая, жалбоподателят отбелязва, че липсва констатация, че той е бил запознат с обстоятелствата, с които се изисква да е бил запознат.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията не излага достатъчни мотиви в подкрепа на констатацията, че жалбоподателят е участвал в твърдяното единно продължено нарушение.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешка, позовавайки се на действията на жалбоподателя в трети страни, разполагащи със собствена уредба, като доказателство за участие в твърдяното единно продължено нарушение, както и че не излага мотиви в тази връзка.
- Според жалбоподателя Комисията не изпълнява изисквания съобразно приложимата тежест на доказване във връзка с действията му в Хонг Конг и/или не излага достатъчни мотиви.
- Освен това жалбоподателят сочи, че Комисията не доказва, че действията му в Хонг Конг имат антиконкурентна цел.
- Освен това жалбоподателят твърди, че в съответствие с правната уредба в Хонг Конг е бил задължен да внася колективни молби.
- Накрая, жалбоподателят сочи, че е налице нарушение на принципите на взаимно зачитане и ненамеса.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията не е компетентна да прилага член 101 ДФЕС към действия, свързани с насочени към вътрешността полети, тоест за услуги по въздушен превоз на товари от трети страни към Европа.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото при изчисляване на наложената на жалбоподателя глоба.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Latam Airlines Group и Lan Cargo/Комисия

(Дело T-344/17)

(2017/C 239/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Latam Airlines Group SA (Сантяго, Чили), Lan Cargo SA (Сантяго) (представители: B. Hartnett, barrister, O. Geiss, адвокат и W. Sparks, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени в частта относно жалбоподателите Решение С(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело АТ.39258 — Въздушен превоз на товари),
- допълнително или при условията на евентуалност, да намали наложените на жалбоподателите глоби, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като изопачава приведените срещу жалбоподателите доказателства, не прилага правилно член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, и като не излага достатъчни мотиви във връзка с възлагането на отговорност на жалбоподателите за нарушението, що се отнася до допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията констатира неправилно, че са знаели за антиконкурентното поведение във връзка с допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че тези аспекти на твърдяното единно продължено нарушение не могат да се отделят от общото цяло, поради което обжалваното решение трябва да се отмени изцяло.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като изопачава приведените срещу жалбоподателите доказателства, не прилага правилно съответните разпоредби и не излага достатъчни мотиви във връзка с констатацията, че жалбоподателите са участвали в нарушението, отнасящо се до допълнителната такса за гориво.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията не доказва в съответствие с изисквания стандарт, че са участвали в твърдяното нарушение в частта, отнасяща се до допълнителната такса за гориво.
 - Жалбоподателите освен това сочат, че не са могли да се осведомят от получаваните от тях прессъобщения за твърдения картел.
 - Накрая, жалбоподателите твърдят, че малкото приведени доказателства за техни контакти с превозвачи не установяват антиконкурентно поведение от тяхна страна, нито че са знаели или са могли да предвидят антиконкурентното поведение на други превозвачи.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като установява, че жалбоподателите отговарят за нарушение по маршрутите, посочени в член 1, параграфи 1, 3 и 4 от обжалваното решение, както и че не излага достатъчни мотиви.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията неправилно ги включва в констатацията относно отговорността по член 1, параграфи 1, 3 и 4 от обжалваното решение, тъй като е изтекла погасителна давност.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че Комисията не е компетентна да констатира отговорността им за нарушение на член 101 ДФЕС по маршрути в рамките на ЕИП до 1 май 2004 г. или на член 53 от Споразумението за ЕИП до 19 май 2005 г.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията не е компетентна да установява отговорността им за нарушение във връзка с маршрутите между ЕС и Швейцария.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че констатациите са в нарушение на принципа non bis in idem.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като констатира наличието на твърдения картел, както и че не излага достатъчни мотиви.
 - Жалбоподателите отбелязват, че констатацията на Комисията за участието им в твърдения картел е опорочена от липсата на доказателства.

- Освен това жалбоподателите сочат, че тя се основава на неправилното допускане, че нарушението засяга всички маршрути.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че тя е извън компетентността на Комисията и води до двусмисленост, що се отнася до географския обхват на твърдяното нарушение.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че тя води до разминаване в предмета между мотивите и разпоредителната част, което не позволява на жалбоподателите да разберат какви са естеството и обхватът на твърдяното нарушение.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като констатира, че твърдяното поведение съставлява единно продължено нарушение, както и че не излага достатъчно мотиви за тази констатация.
- Жалбоподателите отбелязват, че въпросното поведение не е преследвало единна антиконкурентна цел.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че въпросното поведение не се отнася до един продукт или услуга.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че въпросното поведение не се отнася до едно и също предприятие.
 - Освен това жалбоподателите отбелязват, че твърдяното нарушение не е единно по естеството си.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че елементите на твърдяното нарушение не се обсъждат успоредно.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че Комисията не привежда достатъчни доказателства и не прави анализ по член 101, параграф 3 ДФЕС във връзка с неплащането на комисионни.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията нарушава правото на защита на жалбоподателите и не излага достатъчни мотиви.
- Жалбоподателите отбелязват, че не са в състояние да отговорят на констатацията на Комисията, че са знаели за нарушението относно допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че са отправени нови твърдения в подкрепа на констатацията на Комисията за твърдения картел.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията се позовава на недопустими по отношение на тях доказателства.
 - Освен това жалбоподателите отбелязват, че разминаванията между мотивите и разпоредителната част на обжалваното решение водят до недостатъци в мотивите.
 - Накрая, жалбоподателите сочат, че не са имали възможност да изложат становище относно решението за отпадане от разследването на 13 превозвача и три аспекта на нарушението след изложението на възраженията, както и че Комисията не излага мотиви за това свое действие.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото при изчисляването на глобата на жалбоподателите, както и че не излага достатъчни мотиви.
- Жалбоподателите отбелязват липсата на разграничение между съгласуването на крайна цена и съгласуването във връзка с определени ценови елементи.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че не са взети предвид ограниченият общ пазарен дял на адресатите и изискванията на правната уредба в отрасъла.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията третира поведението им по същия начин като далеч по-сериозното поведение на други адресати, включително на „основната група“.
 - Накрая, жалбоподателите сочат, че не е взето под внимание по-ограниченото им участие в нарушението в сравнение с други адресати, които също получават намаление на глобата поради смекчаващи обстоятелства.
-